ATEŞ!

ÇOCUKLARA HAFTALIK MECMUA

SAYI: 41
15 KURUŞ

Sarkomer / Çizgi Diyarı

-ARKASI VAR-

AteŞ

ÇOCUKLARA HAFTALIK MECMUA

Çarşamba günleri çıkar
Haftalık Çocuk Gazetesi
15 Kuruştur.

YIL:I CİLT:2 SAYI:41

I TEMMUZ 1953

Çıkaranı
ÇOCUK YAYINLARI MÜESSESESİ

Sahibi:
HAMİD ŞENDUR

Adres: İSTANBUL Cağaloğlu
Türbedar Sokak No: 16
Telefon: 28893

Yazı İşlerini fiilen idare eden:
Yazı İşleri Müdürü:
NAZMİ ÜNVERDİ

Abone Şartları:
3 Aylık 200 kuruş.
6 Aylık 400 kuruş.
12 Aylık 800 kuruştur.

Basıldığı yer:
ÇOCUK YAYINLARI MÜESSESESİ MATBAASI

Tasarruf, istikbale giden en emin yoldur.

Bankamızda en az 150 liralık bir tasarruf hesabı açarak ev ve para ikramiyelerimizin çekilişine iştirak edebilirsiniz.

TÜRK TİCARET BANKASI

HİKÂYE

EKSPRES Cinayeti

Ekspresin kalkmasına artık bir şey kalmamıştı. Garda gittikçe büyüyen bir gürültü hüküm sürüyardu. Gar, ekspresi uğurlamaya gelenlerle hınca hınç dolmuştu. Nihayet, ağır ağır çalmaya başlayan kampana, ekspresin kalkma zamanının geldiğini söylüyordu. Büyük gürültü birden dindi. Kimisinde gözyaşı, kimisinde de sevinç ışıkları vardı. Kapılar kapandı, ekspres homurdanarak ağır ağır yürümeğe başladı. Her an hızı biraz daha artıyor, homurtusu biraz daha kuvvetleniyordu. Gar, artık gerilerde kalmış ve tenhalaşmağa başlamıştı. Biraz sonra şehir de kaybolmuştu. Ekspres çığlıklar atarak, gece gündüz olanca hızı ile havayı yararak ilerliyordu. Bir zaman geldi ki, oturacak yeri kalmamış olan ekspres yavaş yavaş tenhalaşmağa başladı. Ekspres birçok istasyonlara uğradı. Birçok kimseler indi ve bindi. Fakat, güzel bir kadınla, yanındaki genç adam, oturdukları kompartımanı asla terketmediler. İlk zamanlar kompartımanları doluydu. Şimdi ikisi yalnız kalmıştı. Diğer kompartımanlar da zaten tenha idi. Fakat, ikisi de bu uzun müddet içinde, çok az konuşmuştu. Bu genç kadınla, adam, evli de değillerdi. Acaba tesadüfen mi yanyana düştüler? Yoksa dargın iki âşık mı?

Hava kararmış, elektriği yakmışlardı. Kondüktör geldi. Genç adam bilet çıkarmak için uğraşırken, kondüktör ikisini de gizlice süzüyordu. Genç adam iki bilet uzattı, kondüktör dudak bükerek biletleri zımbaladı ve gitti. Kapıyı kilitledi ve perdeleri indirdi. Genç adam onun ne yaptığına merak etmiyor, birşeyler düşünüyordu. Endamı yerinde olan bu genç kadın, sigarasının dumanına bakan genç adamın karşısına oturdu ve hırçın bir sesle :

— Bırak düşünmeyi, dedi. Bir gün geçtiği halde karar veremedin. Bu uzun yolculukta ne bir söz söyledin ne de yüzüme baktın. Kararını söyle...

Öteki hiç bakmıyarak :

— Söylediğim gibi, dedi.

— Saçma bir fikir için, bütün yaptıklarımızı yıkamazsın.

— Hiç ısrar etme. Başka bir şey yapamam.

— Bir de emrediyorsun. Bunu işin başında neye söylemedin? Beni de karışık işlere soktun? Ben de seni tam bir erkek zannetmiştim. O zaman bu işi yaparken vicdanın yok muydu?

— Sus yeter. Senin bu sözlerini dinlemek bile bana ıstırap veriyor. Hizemtinde çalışmış olduğum ve beni çok sevmiş olan bir kimsenin karısını hilekârlıkla alamam.

— Bunu daha evvel söylemeliydin. Artık geçti. Unutma ki zehiri bana sen getirdin.

— Zehirleyen de sen...

— Suç ortaklaşa işlenmiş demektir.

— Hâlâ gözümün önündeymiş gibi. Her sabah hatırımı sorar, sonra odasına girerdi. Tatlı tebessümünü yüzünden hiç eksik etmezdi. Daima kibar davranır, daima gönül alıcı sözler söylerdi. Nasıl oldu da bu temiz adamcağızı öldürdün?.

— Sözüne dikkat et. Öldürdük de.

— Zehiri alışım ve senin elimden kapışın... O gün işimizin yarısını başardığımızdan ne kadar mesuttuk. Birkaç gün sonra "Zehirledim, yakında ölecek" deyişin ve eksprese binişimiz. Sana hayran olan ben, şimdi senden ve kendimden iğreniyorum. Karşımda daima patronum duruyor. Bana hâlâ gülüyormuş gibi geliyor. Ne yaparsan yap, Kararım kat'i...

Genç kadın acele ile çantasını aldı. Öteki devam ediyordu.

— Seni seviyorum, fakat gene de iğreniyorum.

Osözünü tamamlamıştı ki, genç kadın çantasından bir hamlede çıkardığı tabancasının tersi ile derin düşüncelere dalmış olan genç adamın başına iki, üç kere vurdu. O neye uğradığını anlamamıştı. Hiçbir ses çıkaramıyarak yere düştü. Başından kanlar da akıyordu. Genç kadın acele ile pencereyi açtı. Sonra sıcaklığını kaybetmiş olan cesedin başına geldi ve umulmıyan bir kuvvetle onu kaldırdı ve kompartımanın penceresinin önüne götürdü. Ona son defa olarak derin derin baktı. Açık camdan gecenin boşluğu içine salıverdi. Bütün bunlar ekspresin gürültüsüne karışmıştı... Kadın, yerdeki kanları, bavulundan çıkardığı bir elbise ile iyice sildi. Üstünü değiştirdik-

(Devamı 8 inci sayfada)

BÜYÜK MÂCERA ROMANI

KARTALLAR YUVASI

ÇEVİREN: ÖZ-AY

Grey, Karol bir pilot, hem de çok iyi bir pilot olarak yetiştirmek istiyordu. Bir gün Grey:

— Karol mükemmel bir pilot olarak yetişecek dediği zaman, Karol:

— Ben de bütün gücümle bunun için çalışacağım, diye cevap vermişti.

Uzaktan uzağa gşk gürlemeleri gelmeye başlamıştı. Fırtınanın da kopması yakındı artık.

Malicheski o gün dersten çıkmış, bahçede dolaşıyordu. Can sıkıntısından biraz çiçeklerle uğraşmak istedi. Doğruca bahçıvanın takımlarının durduğu camlı dolabın yanına gitti.

Neler yoktu burada?. Bahçe takımlarından tutun da eski sandalye ve koltuk iskeletlerine kadar herşey vardı.

Birden gözüne, bu eski eşyaların arasından, duvarda bir kapı ilişmişti. Hemen içeri girdi; kapıyı zorladı. Anahtar üzerindeydi, fakat kilit paslı olduğundan içinde dönmüyordu kat'iyyen.

Tornavida ve pensini çıkartarak bir çabukta vidaları sonra da kilidi sökmüştü yerinden.

Uzun zamandanberi yağlanmamış olan kapı, dayanır dayanmaz büyük bir gıcırtıyla açıldı. Karşısına çıkan koridorda müthiş bir rutubet ve pas kokusu vardı. Bir kibrit yakarak ilerlemeğe koyuldu; fakat rüzgâr buna müsaade etmedi. Bir kibrit daha çaktı.

Az sonra koridor genişlemiş, büyük bir mağara halini almıştı. Tahminine göre Domatesli Tepe'nin altına rastlıyordu bu bodrum. Kibrit tekrar sönünce bir yenisini yakmağa lüzum görmedi. Gözlerinin karanlığa alışması için bir zaman bekledi. Gözüne hafif bir ışık çarpınca o tarafa doğru ilerledi ve çalılıkların arasında küçük bir kapı gördü.

GÜZEL BİR KEŞİF

Bodrumun her tarafını iyice araştırdıktan sonra geri dönerek geldiği kapıdan çıktı ve gitti. Fakat ayrılırken kilitle anahtarı yanına almayı ve çıkış kapısını da eski eşyaların arkasına gizlemeyi ihmal etmemişti.

Yatakhane binasının altına geldiği zaman üç kısa ıslık öttürdü. Birkaç saniye geçmeden üç kişi beliriverm işti pencerede.

— Buraya gelin, buraya! diye haykırdı Malichenski.

Çocuklar bir hamlede aşağıya inip arkadaşlarının etrafını almışlar "Hay rola, yeni bir şey mi var" diyorlardı.

Malichenski:

— Evet, dedi yavaşça. Mühim bir keşifte bulundum. Siz uçuşan sinekleri seyrederken ben sizin için çalışıyorum. Anlayın; ne çalışkan bir insanım ben.

— Çabuk söyle, neymiş o keşif?.

— Çok değerli bir şey. Tatilin sonuna kadar bana dua edeceksiniz.

— Ne kadar da övdün kendini... Haydi söyliyeceksen söyle.

— Hemen söylenir mi ya? Tahmin edin bakayım.

Demitekski alay eder bir tarzla:

— Bir altın madeni dedi.

— Eh.. Aşağı yukarı bildin.

— Haydi canım uzatma, dedi Ahrens sabırsızlanarak.

Malicheski cebinden çıkarttığı paslı anahtarla kilidi göstererek:

— Bunlar nereye ait biliyor musunuz? dedi.

— Tabii bir kapıya.

— Tebrik ederim Ahrens; güzel buldun. Fakat hangi kapıya?.

Çocuklar birbirlerine bakıştılar. Damidetski gömleğinin kollarını yukarıya doğru sıvarken:

— Hemen söylemezsen biz sana söyletmesini biliriz dedi ve çocuğun üzerine doğru yürüdü.

— Dur! Dur! dedi Bolek. Şimdi söyleyeceğim. Birden üzerime çullanmayın öyle. Hiç kimsenin, Grey'in bile bilmediği bir yer keşfettim. Kulübümüzü orada kurar, şurada burada sürünmekten kurtuluruz. Haydi gelin size burayı göstetreyim. Fakat başlangıçta bana namus sözü vermeniz lâzım. Yerimizi başka kimse bilmemeli. Söz mü?..

— Söz!...

— Göster bakalım bulduğun yeri.

Ellerine birer mum alarak Bolekin

arkasından yürümeye başladılar.

— Önce etrafı bir kolaçan etmek lâzım, dedi Bolek. Kozlovski, benimle beraber gel de etrafa göz kulak ol. Bekçi buralarda olmasın.

Domates fidelerinin arasından geçerek yasemin ve fındık ağaciyle kaplı tepeye kadar geldiler.

Malicheski :

— Kapak buralarda bir yerde olmalı, dedi.

Nihayet kapak bulundu ve kısa bir uğraşmadan sonra açıldı. Çalıları aralıyarak dört arkadaş içeri girmeye muvaffak oldular. Dar bir tünelde bulunuyorlard şimdi.

Kozlovski hayretle :

— Ne güzel yer burası dedi. Hususî surette hazırlanmış sanki.

— Yaa... dedi Malicheski. Ne kadar büyük bir adam olduğumu sen de anladın ya...

— Haklısın kardeşim. Mükemmel bir yer bulmuşsun. Hiç olmazsa buraya kaçar, bizim "Küçük Bey" in palavralarından kurtuluruz.

— Ondan daha mühimmi, rahat rahat sigara içer ve iskambil oynayabiliriz burada.

— Arada sırada da konyak içmeyi ihmal etmeyiz herhalde, diye ilâve etti Bolek.

BODRUM KULÜBÜ

Kozlowski cebinden bir şişe likör çıkartarak :

— O halde .'Domatesli Bodrum"un açılışı şerefine içelim.. dedi.

— Çok güzel, dedi Malicheski. "Domatesli Bodrum" un açılış merasimini yapıyoruz. İlk defa doğru bir söz söyledin, Sıhhatine Casimir.

Şişe elden ele dolaştı. Çocuklar bir daha bir daha içiyorlardı. Artık iyice neşelenmişlerdi. Ufak bir istirahatten sonra bodrumun mobilyalanması işiyle alâkadar oldular. Tabiî ilk akıllarına gelen giriş kapısının yanındaki hurha eşyalar olmuştu. Bunları içeri alarak güzelce tanzim ettiler.

Artık karara bağlanmış, kulüp âzaları her cumarteshi ve pazar muntazaman bodrumba toplanmaya başlamıştı.

Arkadaşları bazan fazla içince kendilerini kaybettikleri için Ahrens Likör ve Konyak gibi içkilerin buraya pek girmesine taraftar değildi. Fakat böyle hallerde Malicheski'nin tesirli yumrukları çok defa yardıma yetişirdi.

(Devamı var)

İnteliyans Servis

Ekim ayının sisli sabahlarından birinde Stuart Davson, Dovning-Strit arkasındaki entelijans-Servis binasına girince, onu küçük bir bekleme salonuna aldılar. Kapıcı elinden gelen nezaketi göstererek :

— Geleceğinizi bana haber verdiler Sir, dedi. Sir Herbert Valih, bir kaç dakika sonra sizi kabul edecektir.

Kapıcı sözünü henüz bitirmişti ki yan taraftaki kapılardan biri açıldı ve uzun boylu bir genç bekleme salonuna girdi.

— Mister Davson siz misiniz efendim? diye sordu. Sir Valih, sizi bekliyor.

İki erkek birkaç koridordan geçtiler ve Entellijajns - Servis binasında H.E.D.ye, yani "Hint Entellijans Dairesi"ne ayrılmış olan kısma girdiler. Davson, hemen Sir Valih'in karşısına çıktı. Sir Valih :

— Buyurun, oturun Mister Davson ! dedi.

Stuart, karşısındaki adamın kendisini taciz eden nazarları altında, koltuklardan birine yerleşti. Sir Valih sözlerine devam ederek :

— Mektubunuzu aldım Mister Davson, dedi. Sizi buraya kadar getirtmiş olduğuma göre, yazınızda beni alâkalandıran bir cihet var demektir. Satırlarınızı pek samimî buldum. Demek bizim hesabımıza çalışmak istiyorsunuz?

— Evet Sir. Bunu çoktandır arzu etmekteyim.

— Sebebini sorabilir miyim?

— Sebebi gayet basittir. Çok sevdiğim bir genç kız vardı. Bir müddet evvel beni terkedip gitti. Kendimi serüvenlere atarak acılarımı unutmak istiyorum. Bana bu fırsatı verecekseniz, değil mi?

— Tabiî, tabiî...

— Evvelâ intihar etmek istedim. Tabancamın tetiğine dokunmak üzereydim ki, beynimde ansızın bir şimşek çaktı. Mademki ölmek istiyordum, hiç olmazsa vatanıma hizmette bulunup, bir alçak gibi değil, vazifemi yapmış bir insan gibi ölmeli idim. Sonra, Hindistanı da iyi bilirim. İki defa bütün memleketi baştan başa dolaştım. Arkadaşlarımdan biri bana, hiçbir şeyden yılmıyan insanlara ihtiyacımız olduğunu söyledi. İşte, ben bunlardan biriyim. Size geldim, bana istediğiniz vazifeyi verebilirsiniz. Ne kadar tehlikeli olursa, beni o kadar memnun etmiş olursunuz. Hiç korkmayın; bana ölüm trenini kaçıran bir insan gözile bakabilirsiniz.

Sir Herbert bir müddet sigarasından çıkıp, tavana doğru yükselen dumanı seyretti. Sonra :

— Kararınızdan dönmenize imkân yok mu? diye sordu.

— Kat'iyyen!.

— Demek sizi, vazifenizi bitirdikten sonra yeryüzünden ayırabilecek bir işde kullanmamı istiyorsunuz?.. Arzunuz hakikaten bu mu?

— Bundan daha cazip bir şey tahayyül etmiş değilim.

— Çok güzel. Arzunuz yerine getirilecektir. Size muvaffakiyetler dilerim Mister Davson! Ne yaptığını bilmiyen bir kız, bize mükemmel bir eleman kazandırmış oldu. Esasen intihar, aklı başında olan bir erkeğe yakışmaz. Size İngiltere namına teşekkür ederim.

Şef, genç adama elini uzattı. Sonra sözüne devam etti :

— Uzun uzun düşünmeksizin size itimat ettiğimi zannetmeyin. Mektubunuzu aldıktan sonra lâzım gelen tahkikatı yaptırttım. Sizin kim olduğunuzu bilyiorum. Ağabeyiniz Cihan Harbinde ölmüş. Kendisi, General Hayg'ın karargâhında bulunmuş. Bundan başka, zengin olduğunuzu da öğrendik. Size verilecek vazifeyi bilâ ücret yapmak istiyorsunuz. Bravo!. Hürmete değer bir insansınız Mister Davson. Bir sigara arzu eder misiniz?...

Bir müddet sonra Davson, H.E.D. nin şefi önünde eğildi ve çıkıp gitti.

Stuart Davson'a nasıl bir vazife verildiğini tam olarak öğrenmek mümkün olmadı. Yalnız, bu vakadan tam üç ay sonra Kâbil

(Devamı 8 inci sayfada)

Gönüllü KAHRAMAN

BEAU...

ÖLÜYORUM JOHN. BURADAN GİT. YOKSA SÜNGÜ YARASINI GÖRÜRLERSE SENİ CİNAYETLE İTHAM EDECEKLER!

PAKETİ... İNGİLTEREYE... PATRİCİA HALAMA GÖTÜR. MEKTUB BENİM İTİRAFNAMEMDİR.. ONU BURAYA BIRAK. LEJYON KUMANDANLARI ONU NEŞREDECEK... ..ALLAHA ISMARLADIK... KAR... KARDEŞİM...

BEAU ÖLDÜ! SEVGİLİ, ASİL, BÜYÜK KALBLİ KARDEŞİM BEAU ÖLDÜ!!...

BEAU ÖLÜRKEN BİLE SUÇU YÜKLENMEKTE ISRAR EDİYORDU...

SKOTLAND YARD BASMÜDÜRLÜĞÜNE, MÜHİM İTİRAFIMDIR. BUNU NEŞREDİNİZ, TA Kİ MASUM BİR ADAM ŞÜPHE altında KALMASIN VE IZDIRAP ÇEKMESİN! İTİRAF EDİYORUM Kİ "MAVİ ZEFİR" ADI VERİLEN KIYMETLİ MÜCEVHERİ BEN, YALNIZ BEN ÇALDIM. BUNU HALAM LADY BRANDOV'A SÖYLEYİNİZ

Gerti

SEVGİLİ JOHN... BU İTİRAFNAMEMİN YERİNE VARMASINI TEMİN ET. BEN DAHA EVVEL ÖLÜRSEM, MAVİ ZEFİRİN ÇALINMASINI SADECE BEN YÜKLENMEK İSTİYORUM. MÜHÜRLÜ PAKETİ PATRİCİA HALAMA VER, İÇİNDEKİ NE İSTİYORSA ÖYLE YAPSIN.

EV
BEAU

KALEDE SAĞ KALAN TEK ASKERDİM...

ARADAN TEKRAR HÜCUM EDERSE BU MEKTUPLAR NE OLACAK? PAKETİ HALAMA KİM GÖTÜRECEK?

BİRDEN BİR SİLAH SESİ DUYDUM. FRANSIZ LEJYON KUVVETLERİ YARDIMA GELMİŞTİ...

BURADA YAKALANIRSAM BENİ ÇAVUŞUN KATİLİ SANACAKLAR. SÖYLEDİKLERİME MAHKEMEDE KİMSE İNANMAZ!. KALEDEN KAÇMALIYIM!..

ONLARI ŞAŞIRTMAK VE KAÇMAĞA VAKİT KAZANMAK İÇİN BİR KAÇ EL ATEŞETTİM.

ARKASI VAR

UÇAN DAİRELERİN ESRARI

BOŞU BOŞUNA PİLOTU RADYOYLA ARADILAR..

YAPACAK BİR ŞEY KALMADI. STORM CEVAP VERMİYOR.

MEYDANIN DÖRT BİR TARAFINDAKİ PROJEKTÖRLER GÖKYÜZÜNÜ TARAMAYA KOYULDULAR..

ZAMAN GEÇİYOR, FAKAT HİÇ BİR ÜMİT YOKTU.

TAHAMMÜLÜM KALMADI ARTIK. BEN GİDİYORUM!

BİZ DE GELİYORUZ..

BU HEYECAN ARASINDA UÇAĞIN ALTINDAN KAYAN UFAK GÖLGEYİ KİMSE FARK ETMEMİŞTİ...

ÜÇ AVCI UÇAĞI, IŞIKLI MEYDANI GERİDE BIRAKARAK GECENİN KARANLIĞINA DALDILAR.

JESS, PENCEREDEN DIŞARIYA BAKIYORDU. BİR DEN İRKİLDİ.

UÇAKDA MANASIZ GÜRÜLTÜLER VAR. BUDA NE?

MERAKI ÇOK UZUN SÜRMEDİ. OTURDUĞU KANADENİN ALTINDAN BİRİSİ ÇIKMIŞTI..

MERHABA JESS!.

NE OLURSUN AZARLAMA! SANA HABER VERSEYDİM KABUL ETMİYECEKTİN...

ŞİMDİ, KIPIRDAMADAN OTUR. FAKAT AŞAĞIYA İNDİĞİMİZ ZAMAN KULAKLARINI ÇEKECEĞİM.

HADİSEYİ UCUZ ATLATTIĞINA SEVİNEN BİLLY, DÜŞÜNÜYORDU.

BİR UÇAN DAİRE GÖREBİLSEM.. AH.. İŞTE BİR IŞIK..

BU IŞIĞI JESS DE GÖRMÜŞTÜ. DERHAL DİKKATİNİ YADI. FAKAT IŞIĞIN SEBEBİNİ ÖĞRENİNCE KALBİ BURKULMUŞTU...

STORM'UN UÇAĞI.. NEYSEKİ PARAŞÜTLE ATLIYOR!

JESSİN İŞARETİ ÜZERİNE UÇAKLAR ARAŞTIRMADAN VAZGEÇMİŞ ÜSLERİNE DÖNÜYORLARDI. FAKAT KARŞILARINA ANSIZIN BİR UÇAK ÇIKINCA...

ARKASI VAR

ARSEN LÜPEN İSTANBULDA

CİNGÖZ RECAİ İLE Beraber ve Karşı Karşıya

YAZAN: Server Bedi

Mehmet Rıza daha fazla durmaya lüzum görmedi vi Mösyö Ridvayla doktorları selâmlıyarak dışarı çıktı. Kapının önünde duran Yaniyi bir kenara çekerek dedi ki :

— Ben gidiyorum. Sana bir kere daha söliyeyim : Hıristoya en küçük bir yardımda bulunursan tahtalı köyü boylarsın. Çetedekilerin hepsi elimizdedir. Kurtuluş yoktur. Sen buradan ayrılma. Bilhassa madamın söz lerine dikkat et ve hatırında tut.

Mehmet Rıza Merkez Memurile de biraz konuştuktan sonra yalıdan çıktı. Saat beşe geliyordu. Henüz öğle yemeği yemediği halde karnı acıkmıştı. Ah, tamamile tecessüsten ve hissî duygulardan ibaret, meçhulün peşinden koşmak zevkinden başka mükâfatı olmıyan heyecanlar:.. Mehmet Rıza, gençliğinden beri böyle kaç defa yemeklerini, uykularını feda etmişti. Sanki midesi de kafasının meraklarına iştirak ediyor, açlığa katlanıyordu.

Bir otomobile atladı ve Pangaltıda Katinanın evine gitti. Oradaki vaziyeti çok merak ediyordu : Hıristo apartımana uğradı mı? Yakalandı mı? Eve girip çıkan olmuş mu? İçeride kimler var? Bu canavar ini etrafındaki faaliyet ne haldedir?.

Otomobili sokağın köşesinde durdurdu ve eve kadar yaya yürüdü.

Bir bakışta sivil memurları farketmişti: Bir tanesi kırık tulumbanın yanında, iki tanesi Katinanın duvarının dibinde duruyordu. Biraz ilerleyice Andrea apartımanının kapısında da iki memur gördü.

Mehmet Rıza ilkönce tulumbanın yanında duran memura yaklaştı. Onu hiç tanımıyormuş gibi iskarpinini bağlamak için ayağını taşın üstüne koyarak alçak sesle sordu :

— Ne haber?.

Memur da alçak sesle cevap verdi:

— Apartımandan kimse çıkmadı. Tevkif yok. İki saat evvel tıknaz bir adam geldi, anahtarla Katinanın bahçe kapısını açtı. İçeri girdi. Ben o sırada duvarın dibinde nöbette idim. Koştum ve anahtar deliğinden baktım. Herif evin arka tarafında, yangın duvarının dibinde ahır gibi bir kulübe var, oraya girdi. Bir daha çıkmadı. Aradan bir saat geçti, iki kişi daha geldi. Ben viranede geziniyordum. Apdest bozar gibi yaptım. Herifler de içeri girdiler. Gene anahtar deliğinden baktım. Hep o ahıra doğru gittiler. Başka hiç giren çıkan olmadı.

— Burada kaç memur varsınız?.

— Dokuz... İki kişi apartımanın merdivenlerinde. Üç tanesi kapıda. Biri seyyar. İki kişi duvar dibinde, ben de burada bekliyorum.

Mehmet Rıza geniş bir nefes alarak mırıldandı :

— Bir de ben, on. Yerleriniz iyidir. Bu vaziyette kuş uçmaz. Katinanın evine belki daha gelecekler vardır. Bekliyeceğiz.

Mehmet Rıza uzaklaştı ve viraneye doğru yürüdü. Katinanın evine ba karken düşünüyordu. Acaba içeri giren üç kişi arasında Hristo da var mı? Bunu anlamak için ne yapmalı? Duvarın dibindeki memurlara yaklaştı. İkisinin de ellerinde yanmamış birer sigara vardı. Mehmet Rıza bunun sebebini derhal anladı : Eve Hıristonun adamlarından biri yaklaşacak olursa, memurlar, orada sigaralarını yakmak için tesadüfen durmuş iki yolcu gibi görünmek istiyorlar ve ellerinde sigaralarını hazır bulunduruyorlardı. Mehmet Rıza yı görünce doğruldular. Polis hafiyesi ellerini arkasına koyarak onlara yaklaştı :

— Hava kararıncaya kadar bekliyeceğiz. Gece baskın yapacağız. Şimdilik içeridekileri kaçırmıyalım, kâfi. Bütün bu evin ve apartımanın etrafını iyice dolaştınız mı? Abluka tamam mıdır?.

— Kaçacak bir delik bile yoktur, Rıza Bey. İkinci Şube Müdürü bizzat geldi. Her tarafı iyice gözden geçirdik. Bu evden itibaren bütün bu

gördüğünüz kısım on yedi apartımandan mürekkep bir adadır. Üç taraftan sardık. Biz görmeden gerek bu eve, gerek Andrea apartımanına kimse girip çıkamaz.

— Peki... tarassut balşadığı müddetçe apartımana kimse girip çıkmadı mı?

— Bu eve onlarda üç kişi geldi.

— Biliyorum. Ben apartımanı söylüyorum.

— Apartıman merdiveninde memurlar var. Ev sahibinin katından başka hangi daireden adam çıkarsa bırakıyoruz. Dışarıdan gelenlerin de hangi daireye girdiğine dikkat ediliyor.

— Başka çare yoktur. Pekâlâ... Ev sahibinin katına kimse girip çıkmadı, demek.

— Hayır, Rıza Bey.

— Kapıcı ile konuştunuz mu? Katına, yani Madam Andrea apartımanında mı imiş?.

— Şimdi biz de onu söyliyorduk. O kapıcıdan da şüphelendik. .'Madam evde yok!" diyor amma halini beğenmedik.

— Onun da Hıristonun adamlarından olması pek mümkün ve tabiîdir. Ablukayı çaktı mı dersiniz?.

Hayır Rıza Bey!.. O kadar sezdirmeden yapıyoruz ki sizden bakşa hiç kimse farkedemez. Meselâ bakınız, ellerimizde birer sigara var. Yabancı biri yaklaşacak olursa hemen kibriti çakacağız ve burada sigaramızı yakmak için durduğumuzu zannettireceğiz.

— Münasip. Demin ben de bunu düşünmüştüm. Fakat apartımanın önünde ve içinde duran arkadaşlar ne yapıyorlar?.

(Arkası gelecek)

"ŞANS KUPONU,,

Sahibi okuyucularımıza:

Şans kuponu sahibi okuyucularımız için 7 Temmuz 1953 çekilişi için aldığımız 10 adet çeyrek Millî Piyango biletinin numaralarını aşağıda yayınlıyoruz:

244031	468152	244033
244034	244035	335826
468157	056878	334229
61600		

GENÇ KIZ AFYONUN TESİRİYLE KENDİNDEN GEÇMİŞTİ. ONU DAĞDUN YIĞINLARININ ÜZERİNE YATIRDILAR. EVVELCE ODUNLARI BENZİNLE ISLATMIŞLARDI. MEŞALEYİ DOKUNDURUNCA ORTALIK BİR ANDA KORKUNÇ ALEVLERLE AYDINLANMIŞTI...

GÖDDÜĞÜ MANZARAYA DAYANAMAYAN PASPORTU İLERİ ATILMIŞTI...

BU HADİSE HİÇ BEKLENMEDİK BİR NETİCE DOĞURMUŞTU. YERLİLER DEHŞET İÇİNDE KALMIŞLARDI. MİHRECENİN DİRİLDİĞİNİ ZANNEDEREK PANİĞE UĞRAMIŞLARDI...

HİNTLİLERİN ÇOĞU KAÇMIŞ VE GERİYE KALANLAR DA YERE SECDE ETMİŞLER, BAŞLARINI KALDIRMAYA KORKUYORLARDI. PASPORTU FIRSATTAN İSTİFADE EDEREK DERHAL ODUN YIĞINLARINDAN AŞAĞIYA İNDİ...

HAYDİ KAÇALIM!!

BRAVO PASPORTU! SEN NEYMİŞSİN?

BU TARAFTAN!

FAKAT YERLİLER AZ SONRA, ALDATILDIKLARINI ANLAMIŞLARDI. KAÇANLARI KORKUNÇ BİR OK VE KURŞUN YAĞMURUNA TUTTULAR.

NİHAYET BU İŞİ DE KAZASIZ BELASIZ ATLATABİLMİŞLERDİ. BİR KAÇ SAAT SONRA ALLAHABATA VARDILAR. ORADANDA TİPENLE KALKÜTAYA GİDECEKLERDİ.....

BAY FOGG, BU KIZI HİNDİSTANDA BIRAKIRSANIZ ONU YİNE ÖLDÜRECEKLERDİR!

EVET, SİMZİMLE DOLAŞSIN!

ARKASI VAR

İNTELİJANS SERVİS

(Baştarafı 5 inci sayfada)

hastahanesine yattığını söyliyebiliriz. Afganistanda bir tuzağa düşürülmüş ve öldü diye olduğu yerde bırakılmıştı. Altı ay sonra onu tekrar Tibet yaylasında görüyoruz. Sol kolunda çıkarılacak bir mermi vardır.

Doktorlar tarafından hususî olarak seçilen bir hemşire ona bütün ihtimamı gösteriyordu. Vini Berdsley adındaki bu hemşire, temiz kalbliliği ve gösterdiği şefkat sayesinde hastaya yeniden yaşamak ümidi verdi. Üç ay sonra Stuart âşık olmuştu.

hademelerden biri yanlarına gelip bir zatın kendisini görmek istediğini bildirdi ve kartvizitini uzattı. Sinirleri hâlâ bozuk olan genç adam, rahatsız edildiğine kızdı. Fakat kartvizitin üzerindeki isim, her tarafta hürmet gören bir adamın ismi idi.

●

— Buraya kadar zahmet etmeniz benim için büyük bir şereftir Sir Valih.

— Beni beklemiyordunuz herhalde?..

— Biraz ümidim vardı... Fakat ben, H.E.D. şefinin, ehemmiyetsiz bir memuru ziyaret edemiyecek kadar meşgul olduğunu zannediyordum. Ya nınıza gelmek için tamamen iyileşmemi bekliyordum.

— Buna lüzum var mı ki?. Ben bilmem icabeden herşeyi öğrendim. Size tevdi edilen üç vazifeyi de hayatımda görmediğim bir zekâ ve cesaretle başardınız. Birkaç gün sonra, elimizde bulunan en büyük mükâfatı alacaksınız...

— Fakat...

— Bana teşekküre kalkmayın. Bu vaziyette uzun zaman kalamıyacaksınız. Vazifenizi yaparken, ölüm sizden kaçtı. Şimdi, ona sadık kaldığınızı göstermenin zamanı gelmiştir.

— Demek... Ben yine?!...

— Bu vazifeye kendiniz girmek istemediniz mi?.

— Evet... Fakat o zaman ne yapacağımı bilmiyordum. Çok kötü bir durumdaydım. Hayatımdan bıkmıştım.

— Yine aynı his altında kalmıya çalışın!.

Sir Valih, bu sözleri söyledikten sonra uzaklaştı. Genç adam, âmirinin gözlerinde gayet tuhaf bir parıltının belirdiğini farkeder gibi oldu.

●

Stuart Davson, yatak odasına girdi ve çekmecesini açıp tabancasını çıkardı. Fakat kısa bir tereddüt anı geçirdikten sonra, tekrar yerine koydu. İçeriye Vini girmişti.

— Amiriniz sizden ne istiyor? diye sordu.

— Beni mükâfatlandıracaklarını ve aynı zamanda son olarak mühim bir vazife vereceklerini söyledi.

— Güç bir iş mi?.

— Hayır, şimdiye kadar olanların en kolayı. Fakat, ne de olsa tehlike yine mevcut olduğundan ve sizi sevdiğim için, gitmezden evvel... Evlenmemizi istiyorum.

Vini, müstakbel eşinin elini tuttu ve bu suretle ona cevap vermiş oldu.

Ertesi gün Sir Valih şu mektubu aldı :

'Kabul ediyorum. Mektubumu aldığınız tarihten tam bir ay sonra, bana verdiğiniz vazifenin bulunduğu memlekete gideceğim. Fakat önce, bütün Fransayı katederek Riviera'ya gideceğim. Orada, hayatımı kurtaran, sevdiğim ve herşeyimi ona bırakmak istediğim Mis Vini Berdsley ile evleneceğim. Şimdi yine istediğiniz kadar bedbinim. Zira balayı seyahatini dul karımla yapıyorum. Şayet bildirdiğim tarihte vazife başına gelmezsem bir felâketle karşılaştığıma hükmedebilirsiniz. Hürmetkârınız :

Stuart DAVSON

Ekspres Cinayeti...

(Baştarafı 3 üncü sayfada)

ten sonra ışığı söndürdü ve kanapeye uzandı. Uyumağa çalıştı ise de yaptığı bütün işler, sevgilisinin son defa olarak söylediği sözler, gözünün önünden film şeridi gibi geçiyor, kulaklarında çalınıyordu. O böylece epey bir zaman düşüncelere daldı. En nihayet uykuya dalabildi.

Sabahleyin kompartımanın kapısının vurulması ile sıçrayarak uyandı. Korka korka kapıya gitti. Acaba kim olabilir? diye düşünyordu. Heyecanla kapıyı açtı. Oh! rahatlanmıştı. Kondüktör :

— Geliyoruz bayan, biletler, dedi.

Genç kadın telâşla biletleri aramaya başladı. Ona beklemekte olan kondüktör :

— Zannedersem biletler yanınızdaki bayda idi.. dedi. Kadın telâşla bir an durakladıktan sonra :

— Ah! biletler onda kaldı. O da indi.

— İnerken bileti vermedi mi?

— Yok, hayır hayır.

— Ziyanı yok, nasıl olsa sizi biliyorum.

Kondüktör gittikten sonra genç kadın derin ve rahat bir nefes aldı. Derhal vaziyetine çeki düzen vermeğe başladı. İstasyona gelmiş olduğunu görünce, süratle trenden uzaklaştı.

● ● ●

Polis Müdürünün odasına ekspresin kondüktörü girerken büyük bir heyecan içindeydi. Acaba niye çağırılıyorum diyordu. Polis Müdürü, kondüktöre bir resim uzattı ve :

— Bakın bakalım, hatırlayacak mısınız? dedi.

Kondüktör bakınca onu bir yerde görmüş olduğunu hatırladı. Acaba nerede görmüştüm, diyordu. Tamam, onu, güzel bir kadınla ekspreste yalnız olarak görmüştü.

Polis Müdürüne :

— Ekspreste bir kadınla yalnız gördüm, dedi.

Polis Müdürü :

— Onun cebinden bir kadın fotoğrafı çıktı. O da geçenlerde ölen zengin birisinin karısı imiş. Evinde bulamamışlar. Bunu da hatırlıyacak mısın bakalım.. dedi ve fotoğrafı ona uzattı.

Kondüktör resme bakınca :

— Nasıl tanımam, dedi. İkisi beraberdi. Sonra bay kayboldu. Bayan trenden inerken biletleri onda unuttuğunu söyledi.

Polis Müdürü sevinçle :

— Çağırın onu! dedi.

Genç kadın odaya büyük bir korku ve telâşla girdi. Şaşkınlığı yüzünden belli oluyordu: Kadın, kondüktörü görünce herşeyin mahvolduğunu anladı.

Polis Müdürü :

— Artık itiraz etmenize lüzum kalmadı.

Kadın hırçın bir sesle :

— Yeter, susun artık. Evet onu ben öldürdüm. Beni artık idam edin. Yok yok, bu size az gelir. Söyliyeyim, kocamı da ben öldürdüm. İdam edilebilirim değil mi? Ben de ölmeliyim, ben de... diyordu.

MANDRAKE

KLAGA PENCEREDEN GİREREK ATTIĞI BİR TAŞLA MANDRAKEYİ BAYILTMIŞTI...

UYAN MANDRAKE AMCA, UYAN!.. ANNEN GÖRÜRSE SANA DARILIR!

KLAGA İÇERİYE GİRİYOR..

BU SIRADA KARI BİTKİN BİR HALDE BULUNAN RAKOFU AVUTMAĞA ÇALIŞIYORDU...

MARİNA VE RESSAY HER ŞEYDEN HABERSİZ EVLENMEYİ KARARLAŞTIRDILAR...

MARİNA HAYDİ GEL MANDRAKEYE EVLENECEĞİMİZİ HABER VERELİM.

BU HABERE HEPSİ ŞAŞIRIP KALACAKLAR!

RAKOFA SÖYLEMEYELİM RESSAY BİZE MANİ OLMAK İSTER!.

AHÇININ KIZI SUZİ MANDRAKEYİ UYANDIRAMAYINCA CANI SIKILDI AYAĞA KALKINCA...

AYY!!..

SİZ KİMSİNİZ?

ADINIZ NE? BENİMKİ SUZİ.. RİCA EDERİM BANA YARDIM EDİNDE MANDRAKEYİ KALDIRALIM...

KORKUNÇ DEV NE YAPACAĞINI BİLEMİYOR ŞAŞKIN BAKIYORDU..

BEBEĞİMLE OYNAMAK İSTERMİSİNİZ? KORKMAYINIZ SİZE FENALIK YAPMAZ!

..BU ŞAŞKINLIK NE KADAR DEVAM EDECEK...

-ARKASI VAR-

BAY TEKİN

KRAL OPTİK BİR DÜĞMEYE BASINCA DEMİR KAPI YÜKSELİR. BİZİM ÜÇ MAHKÛM KESKİN DİŞLİ VE SİVRİ BOYNUZLU CANAVARLARLA KARŞI KARŞIYADIR.

BAYTEKİN EN ÖNDEKİNİN BEYNİNİ NİSANLAMIŞTI...

İÇLERİNDEN BAZILARI BU ÖLDÜRÜCÜ SİLAHTAN KURTULARAK BAYTEKİNİN ÜSTÜNE GELMEĞE ÇALIŞIR.

BU NE OLUYOR? YANLARINDA SİLAH VARMIŞ! NÖBETÇİLER MEYDANI SARSINLAR!..

KAPILAR KAPANMADAN YETİŞMELİYİZ!

HAYVANLARIN BULUNDUĞU GEÇİDİ İYİ BİLİRİM!.

BAYTEKİN KAPIYA KOŞAN KIZLARI SİLAHIYLA KORUR...

BAYTEKİN İÇERİYE GİRDİĞİ ANDA DEMİR KAPI DA BÜYÜK BİR HIZLA KAPANMIŞTI..

ŞİMDİ NEREYE GİDECEĞİZ Çİ? İYİ BİLİYORMUSUN BURALARI?

HAYVANLARIN SU İÇTİKLERİ NEHİRE DOĞRU GİDECEĞİZ. ORASI AÇIKTIR.

-ARKASI VAR-